

(המשך מעמוד 11)

עד כמה היה צורך בבודק חיצוני תוכיח ההערה הלאקונית על סיבסוד חברת אמפ'ל על-ידי בנק הפועלים. זאת לשון נקייה לפרשה של העברת הנכסים של בנק הפועלים לאמפ'ל ובנותיה בתמורה מיזעורית.

השניים קובעים בפשטות, ובחוסר-אונים: מאחר שלגבי הנושא הראשון (סיבסוד חברת אמפ'ל) לא נמסר לבודקים חומר על-ידי הבנק - לא עסקו הבודקים בנושא זה.

השיבת הפרשה מחייבת תגובה

מאחר שהשוני במסקנות חזר על עצמו לפחות שלוש פעמים, החליט רוזוליו שיש לכנס הפורום כדי להבהיר את תמונת מצב-הבריקה ולמלא את החסר בשאלות שתישאלנה. לאחר שיתבהרו הדברים, מבקש רוזוליו שסיוון ורטמן ימסרו את מסקנותיהם, ולאחר ההבהרות ימסור הוא את מסקנותיו לגבי הבנק. את המסקנות המתבקשות לגבי מוסדות חברת-העובדים יביא בפני הגורמים המוסמכים של חברת-העובדים.

החומר כולו - להוציא נושא שקשור בכנק גרמני מסויים - הוצא לבודקים עם תחילת הבריקה.

כימעט כל הפעולות שהבודקים נתבקשו לבדוק התייחסו לרברים שאירעו מחוץ לישראל, והיו קשורים בגורמים לא-ישראליים. דבר זה הגביל את אפשרויות הבריקה.

הבריקה ארכה כחודשיים ימים. אחרי-כך חלה שרגא רוטמן, והעניין התמשך.

לאחר מכן קויימו מספר שיחות-הבהרה (עם לוינסון ועם ברגשטיין) וכן מספר שיחות עם רוזוליו.

במהלך הבריקה פרשו לוינסון וברגשטיין מקבוצת בנק-הפועלים.

החשיפה הפומבית של הפרשה מחייבת תגובה מצד מזכיר חברת-העובדים תוך זמן קצר; דבר המשפיע על עיתוי קבלת ההחלטות.

הדבר הבלוט במהלך הבריקה היה שלוינסון עשה דברים רבים מבלי ששיתף בהם את יו"ר-ההנהלה או את יו"ר מועצת-המנהלים שהתמנה לאחר מכן. הכוונה לא לצד הפורמאלי, אלא לתוכן העשייה והפעולות, בהן פעל לוינסון ללא אישור ומבלי שידרוח - דבר זה קיים גם אצל ברגשטיין מאז התמנה גזית ליו"ר ההנהלה.

לוינסון וברגשטיין טענו שהסודיות ותפקידם מחייבים שלא למסור אינפורמציה. סביר להניח

ישנן פעולות להכנסה של כספים ולמשיכות שנעשו בידי לוינסון וברגשטיין.

הבודקים ביקשו לדעת של מי הם הכספים, ולאילו מטרת הם שימשו. ההתרשמות היא שהחשבונות כללו פעולות מסוגים שונים.

היא הרבה משיכות במוזון

יורא גזית: לפני כמה ימים מסר (— —)

מוזונתו לגזית שהכספים שהועברו על שמו (—)

נמסרו על-ידו לברגשטיין והתרשמותו היא שזה הועבר תמיד כשלונינסון היה בני-יורק. לפעמים

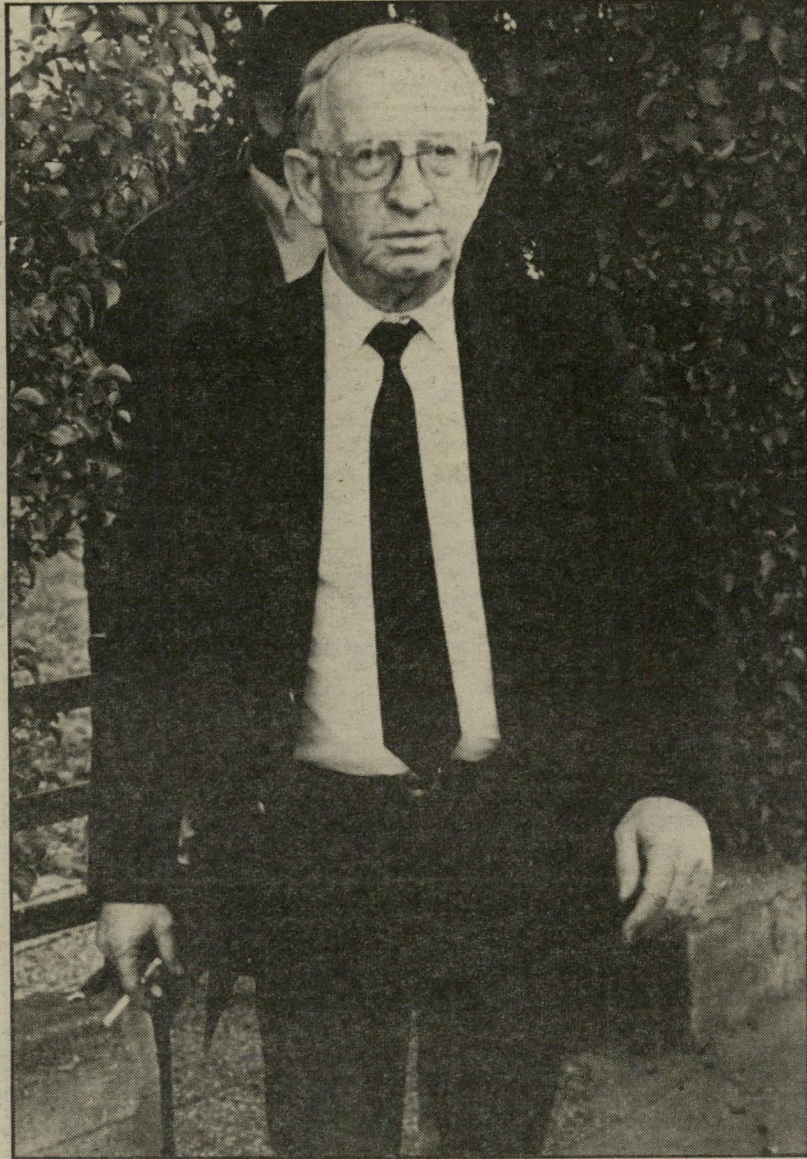
מסר (— —) את הכספים גם לוינסון אישית.

עמירם סיוון (ממשד): לגבי החשבונות שנשלטו על-ידי ברגשטיין היו הרבה משיכות במוזון. ברגשטיין גם אמר שהוא

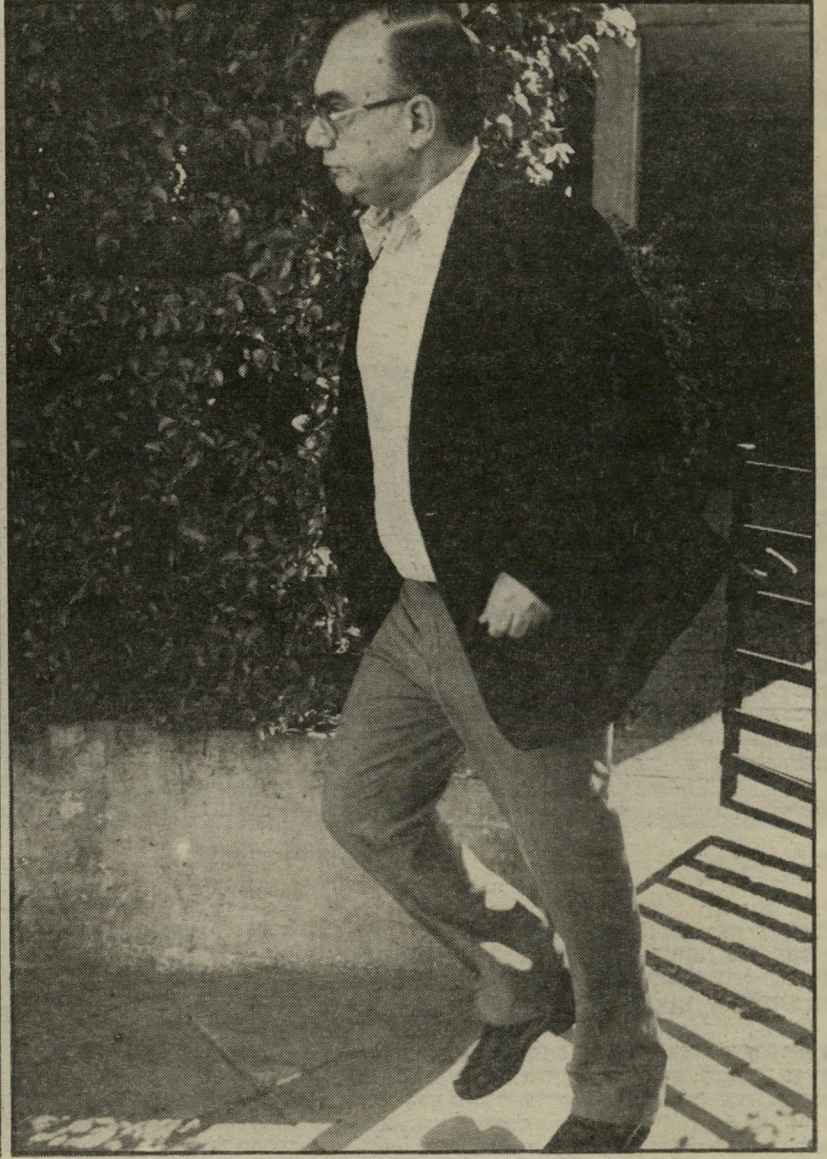
קיבל את הכספים שהועברו למנהלי הסניפים. כללית אמר שאלה כספים שנמסרו לו על-ידי לקוחות. ברגשטיין לא נכנס לפרטים.

בחשבונות שלוינסון פעל יש גם פעילות מסוגים שונים. יש פעולות של הפקדת כספים במוזון (כ-150 אלף דולר בשתי

הפקדות) ומשיכת הסכום כולו במוזון במספר פעמים (לוינסון הסביר שזה נעשה עבור אנשים פרטיים). היו פעולות של העברות מנכנים אחרים. עליהם אמר לוינסון, כללית, שיש כאן דברים של

יורא גזית, מועצה רינר ידועה, אבל בלי פרטים

חברי-הוועדה סיוון אחרי הסקציות, סוף פסוק

לקוחות ופעולות נוספות שאינו מכיר ואינו רוצה להתייחס כיוון שאינו זוכר פרטים. לוינסון ייחס את העירוב למנהל במקום. המנהל במקום טען שהוא היה רושם על דפי החשבון הסברים על טיב הפעולה בכתב-יד, סמוך לביצוע הפעולה.

לדעת סיוון כל הדברים (להוציא עניין בנק פיר-גמיני-וירטפט) מתבססים על דברי המנהל, שהיה אחראי לרישומים ולניהול החשבונות. גירסתו והסבריו של מנהל זה לא נראו אמינים לעמירם סיוון.

הסתייגות זו של סיוון אינה מתייחסת לפעולות בחשבון אשר ברגשטיין ולוינסון אישרו (משיכות במוזונים וקבלת תמורת העברות שנעשו למנהלי הסניפים).

ישנו עניין של עיסקה למכירת מניות לבנק פיר-גמיני-וירטפט, ורכישתן במחיר גבוה יותר. ההפרש היה כ-320 אלף דולר (כ-291 אלף דולר נטו).

מתוך הפרש זה העביר בנק פיר-גמיני-וירטפט לבנק מסויים בארץ כ-250 אלף דולר וההפרש - לבנק בחו"ל. כ-40 אלף דולר הועברו כהמחאה לבנק באותה ארץ וזה, לתשומת לב

הסכום הזה הופקר באותם חשבונות. (— —) אמר שברגשטיין היה מודיע לו שהכספים עומדים להגיע.

שרגא רוטמן ראה מיכתב בידי הבנק הגרמני, בו פורטו

שהיו סיבות נוספות. הם לא מסרו אינפורמציה מפורטת וענו דברים כלליים. הדבר נכון כמויחד לגבי החשבונות בבנק בחו"ל.

כשניסה סיוון ללחוץ על לוינסון לקבלת אינפורמציה, כאמרו שאי-מתן האינפורמציה אינו עוזר לעניין - הפגין לוינסון חוסר-אמון בכוונת ההנהלה הנוכחית של הבנק. בשלב בו נתקיימו השיחות עם לוינסון, הביע לוינסון חוסר-אמון בצוות. בקשר ליראס-איי סיפר לוינסון דברים יותר ספציפיים.

- א. טיפוח מניות, אמפ'ל.
- ב. יו"אס-איי (— —).
- ג. עניין החשבונות:

היו מספר חשבונות ממספרים, שנוהלו על-ידי המנהל במקום. לדבריו נוהלו אלה בשתי תקופות; תחילה היה לוינסון מורה על ניהול החשבונות. מ-1977 היו החשבונות בניהול ברגשטיין. אחרי-כך - שוב לוינסון.

נושא החשבונות הוא המורכב ביותר מבין הנושאים.

הבודקים נתבקשו לאתר את המקורות והשימושים ואם נעשו פעולות שלא כדיו.

לוינסון וברגשטיין, כסדרם, נתנו הוראות לגבי חשבונות נפרדים.

עמירם סיוון:

בנסיבות שהשתנו מינאר, למרס, למאי 1983 ולאחר מכן, התחייבו מסקנות שונות לגבי הבריקה.

● ביוני 1983 נאמר לבודקים שאין הם ועדת הקירה. לא היו להם הכלים והמסמכים לביצוע הקירה, גביית עדויות וכו'.

כל שנתבקשו הוא לקבל הבהרות מהמעורבים בבריקה, להסיק מסקנות ולהמליץ המלצות.

● תחילה התבקשו להגיש מסקנותיהם והמלצותיהם ליו"ר מועצת-המנהלים, יו"ר-ההנהלה ו/או למזכיר חברת-העובדים (לאחר מכן קיבל הריווח למזכיר חברת-העובדים מישקל מרכזי).

1. סיבסוד אמפ'ל על-ידי בנק-הפועלים: לגבי נושא זה אמר שבשלב זה אינו מציג מאומה בגלל מורכבותו, והבודקים לא עסקו בוה למעשה. לדעת סיוון על רוזוליו להתייחס לנושא זה בהודעותיו הפומביות.

- 2. עסקות במניות אמפ'ל.
- 3. יו"אס-איי.
- 4. חשבונות בבנק בחו"ל.